

bejdet, i hvert Fald opbygget, paa et Grundlag, som Rederne selv havde givet. I Loven af 12. Maj 1916 § 2 blev det bestemt, at der skulde oprettes et Fragtnævn paa 8 Medlemmer, hvoraf Kongen udnævnte det ene, medens de øvrige Medlemmer efter Indstilling af Dansk Dampskibsrederi-Forening udnævntes af Indenrigsministeren. Loven var bestemt til at gælde for Aaret 1916, den blev fornyet for en Maaned og derefter igen for en Maaned, men Bestemmelsen om, at der skulde ydes et maanedligt Bidrag paa 920'000 Kr., udgik, da Loven om Fragtnævnet blev vedtaget den 1. Marts, idet man skønnede, at Rederne burde være fritagne for at yde de 920'000 Kr. for Februar Maaned. De kom altsaa til at yde et maanedligt Bidrag paa 920'000 Kr. i 13 Maaneder, men ved Siden deraf havde de givet Tilsagn om at yde deres Medvirken til at skaffe Varer til Danmark paa en billig Maade i et saadant Omfang, at det vilde betyde meget store Beløb i Besparelse for Staten eller Samfundet.

Det foreligger nu fuldt oplyst, hvorledes Loven af 12. Maj har virket, altsaa for den første Periode af Fragtnævnets Virksomhed, der andrager 13 Maaneder. Det vil ses af den Beretning, som et Folketingsudvalg, der var nedsat for at modtage Oplysninger fra Indenrigsministeren om Fragtnævnets Virksomhed, har afgivet den 20. Marts 1918, at Fragtnævnet ikke har opfyldt blot tilnærmelsesvis de Forventninger, man med Rette stillede til det. Det er opgjort af Statens statistiske Departement, hvilket ogsaa vil ses af den Beretning, Folketingsudvalget har afgivet, at hvis Regeringens Lovforslag var blevet vedtaget, altsaa det Lovforslag, som Indenrigsministeren fremsatte i Januar Maaned 1916, vilde Rederne være kommet til at yde mindst 38, men rimeligvis 70 Mill. Kr. til Staten, alt efter som Indenrigsministeren vilde have sat de højeste Afgiftssatser i Virksomhed eller ej. Og efter det af Landstinget vedtagne Forslag vilde de være kommet til at yde 22 Mill. Kr. Men der foreligger Oplysninger, som i enhver Henseende er fyldestgørende, om, at den samlede Ydelse, som Rederne har præsteret til Statskassen i de 13 Maaneder — baade hvad angaar Penge, som er indbetalte til Statskassen, og hvad angaar Fragtnedsættelser —, kun udgør 16 Millioner. Overfor Fællesudvalget blev det bestemt fremhævet, at man kunde være sikker paa, at Rederne ved deres Tilsagn vilde komme til at yde mere end efter noget af de i Fællesudvalget behandlede Forslag. Det er altsaa ikke

blevet Tilfældet, og jeg tager ikke i Betænkning at sige, at Rederne bærer en væsentlig Del af Skylden herfor. Om Fragtnævnets senere Virksomhed, altsaa fra 1. Marts 1917 til Dato, foreligger der ikke for Rigsdagen fyldestgørende Oplysninger til at bedømme, hvorledes hele Virksomheden har formet sig. Der har foreligget nogle Oplysninger i det Udvalg, der var nedsat, men som ikke tilendebragte sit Arbejde. Dets Formand afgav en Beretning, der sluttede med en Udtalelse om, at det formentlig vilde være rigtigt, om Udvalget paa ny fik hele Spørgsmaalet til Overvejelse. Udvalget har ikke kunnet konstatere, hvor meget Rederne har ydet Samfundet i Perioden fra 1. Marts 1917, fordi man ikke har haft fyldestgørende Kalkulationer over Fragtsatserne eller de virkelige Udgifter, der har været for Rederne ved Hjemfragtningen f. Eks. af Kul, hvilket jo er den væsentligste Hjemfragtning. Jeg vilde mene, at det var rigtigst, om det Udvalg, der blev nedsat i sidste Samling, og som ikke naaede at tilendebringe sit Arbejde, blev erstattet, saaledes at der nu blev nedsat et Udvalg, der kunde arbejde i Tilslutning til det forrige Udvalgs Virksomhed.

I denne Forbindelse vil jeg, navnlig med Henblik paa det magre Resultat, Staten har haft af Loven af 12. Maj, gerne spørge den højtærede Minister, om han helt har opgivet Tanken om paa ny at paalægge Rederne en Særafgift til Samfundet. Det er under alle Omstændigheder givet, at Resultaterne ikke svarer til det Tilsagn, der blev givet Rigsdagen under Forhandlingerne i 1917. Forventningerne er blevet skuffet, tror jeg, indenfor alle Partier, selv om der ganske vist var flere Partier, i hvilke Forventningerne ikke var særlig store. Jeg har ment at burde gøre opmærksom herpaa, fordi Folketingsmand Korsgaard har fundet Anledning til at staa frem og takke Rederne for deres Ydelser overfor Staten. Efter min Mening er der ingen Grund til at frembære en saadan Tak, navnlig ikke her i Rigsdagen.

I øvrigt vil jeg i Tilslutning til Folketingsmand Bircks Udtalelser sige, at det vistnok vilde være rigtigt, om i det mindste Formanden for Dampskibsfragtnævnet er en Mand udenfor Redernes egentlige Kreds. Dette Nævn har jo nu en anden Karakter, end Fragtnævnet oprindeligt havde. Det var maaske rigtigt i den første Periode at have Fragtnævnet sammensat saaledes, som det var sammensat, men jeg tror, det er lige saa urigtigt, at man stadig bevarer det Forhold, at det saa at sige